

РЕШЕНИЕ

№ 15808

гр. София, 09.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав, в
публично заседание на 28.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **361** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по член 197, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на И. П. С. с постоянен адрес в [населено място], подадена чрез адв. Ц. Д., срещу Решение № ПИ-384/19.12.2024 г. на директора на Териториална дирекция (ТД) на Национална агенция за приходите (НАП) - С., с което е оставена без уважение жалбата срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) с изх. № С240022-022-0113991/22.11.2024 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП - С..

В жалбата се поддържа становище за неправилност и необоснованост на оспорения административен акт. Изложени са идентични със съдържащите се в жалбата до административния орган аргументи, според които обжалването на изданието срещу жалбоподателя Ревизионен акт № Р-22221923007152-091-001/30.07.2024 г. е спряно до обявяване на решение по тълкувателно дело № 2/2024 г. по описа на ВАС, което обстоятелство според оспорващия е следвало да доведе до спиране на принудителното изпълнение, вместо до налагане на обезпечителни мерки. На отделно основание се оспорва процедурата по връчване на ПНОМ. Наведени са доводи за необоснованост на обезпечителната нужда и липса на анализ на финансовото и имотното състояние на задълженото лице. Претендира се отмяна на обжалвания административен акт и на потвърденото с него постановление на публичния изпълнител, ведно с присъждане на разноски по делото.

Ответникът – директор на ТД на НАП – С., чрез юрк. Й., оспорва жалбата. В о.с.з. процесуалният представител акцентира върху обстоятелството, че след връчване на заповедта за възлагане на ревизия (ЗВР), задълженото лице е спряло да отваря декларирания електронен адрес, с което

само е възпрепятствало получаването на ПНОМ. Обръща внимание и на обстоятелството, че един ден след получаване на ЗВР, задълженото лице се е разпоредило с наличните си моторни превозни средства, а те са единственото имущество, върху което може да се наложат обезпечителни мерки. Претендира разноски във вид на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не е заявила становище по основателността на жалбата.

Административен съд – София-град, III отделение, 75 състав, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Срещу жалбоподателя И. П. С. е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2024 г. за принудително събиране на установени и изискуеми публични задължения в общ размер на 122 136.59 лв., от които 88976.52 лв. главница и 33 160.07 лв. лихва, изчислена към 18.11.2024 г.

Във връзка с образуваното изпълнително дело, на 18.11.2024 г., на основание чл. 221 ДОПК, публичният изпълнител е издал Съобщение за доброволно изпълнение изх. № С240022-149-0015280 (л.77), изпратено на декларирания от лицето електронен адрес “Sk.[електронна поща]”, като електронна препратка за получаване не е активирана.

Публичният изпълнител е извършил справки за установяване на имуществото за задълженото лице, от които е установил наличие на банкови сметки, сключен трудов договор и извършена продажба на всички налични моторни превозни средства на 10.01.2024 г. Установено е още, че ЗВР, касаеща издадения РА № Р-2221923007152-091-001/30.07.2024 г., е връчена на 09.01.2024 г. на деклариран електронен адрес: Sk.[електронна поща], а сделките с наличното имущество са извършени на следващия ден – 10.01.2024 г.

На 18.11.2024 г. е издадено ПНОМ изх. № изх. № 0240022-022-0111053/18.11.2024 г. /което не е предмет на настоящата съдебна проверка/, с което е наложен заповест върху вземане от трето задължено лице - работодател „ПСА 2006“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя и едноличен собственик П. П. С. – баща на задълженото лице И. П. С.. Актът е изпратен за връчване на деклариран електронен адрес: Sk.[електронна поща] на 18.11.2024 г., като електронна препратка за получаването не е активирана. Запорното съобщение до „ПСА 2006“ е изпратено за връчване на деклариран електронен адрес: Sk.[електронна поща] на 18.11.2024 г., като електронна препратка за получаването не е активирана.

На 22.11.2024 г. е издадено ПНОМ изх. № С240022-022-0113991, с което на основание чл. 200 и чл. 202, ал. 1, вр. чл. 195, ал. 1-3 ДОПК, публичният изпълнител е наложил обезпечителна мярка – заповест налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити на името на И. П. С. в „Банка ДСК“ АД, „Ти Би Ай Банк“ ЕАД, „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД и „Юробанк България“ АД за сумата от 122 261.40 лева. ПНОМ е изпратено на декларирания от лицето електронен адрес “Sk.[електронна поща]”, като електронна препратка за получаване не е активирана /л.42/.

До банковите институции са изпратени заповестни съобщения за наложените обезпечителни мерки. Постъпили са отговори от тях, според които в „Банка ДСК“ АД заповестта е наложена; наличността по сметката в „Ти Би Ай Банк“ ЕАД не е достатъчна да обезпечи вземането; лицето не е клиент на „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД; в „Юробанк България“ АД заповестта е наложена.

ПНОМ изх. № С240022-022-0113991/22.11.2024 г. е обжалвано по административен ред и потвърдено с процесното Решение № ПИ-384/19.12.2024 г. на директора на ТД на НАП С.. Решаващият орган е възприел фактическите констатации на публичния изпълнител, като е

потвърдил правомерността на наложените обезпечителни мерки. Съобразил е регламентираното с чл.153, ал.1 ДОПК и чл.157, ал.1 ДОПК предварително изпълнение на издадения ревизионен акт. Споделил е преценката на публичния изпълнител за наличие на необходимост от предприемане на обезпечителни действия в контекста на установеното имуществено състояние на задълженото лице, вкл. и с оглед извършените от него, след издаване на ЗВР, разпоредителни действия.

Решение № ПИ-384 е връчено на 30.12.2024 г.

Жалбата срещу него е подадена на 06.01.2025 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от активно легитимирано лице, в срока по чл. 268, ал. 1 ДОПК, срещу подлежащ на съдебно оспорване административен акт.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното Решение № ПИ-384 е издадено от компетентен орган, предвид разпоредбата на чл. 197, ал. 1 ДОПК. Идентичен извод следва и по отношение на потвърденото с него ПНОМ изх. № С240022-022-0113991/22.11.2024 г. на публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., който разполага с правомощията по чл. 195, ал. 3 ДОПК.

Проверяваният административен акт съответства на изискването за мотивираност съгласно чл. 197, ал. 1 ДОПК. Съдът споделя извода на решаващия орган за законосъобразност на ПНОМ, който е издаден в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и съдържа посочените в същата норма задължителни реквизити.

По силата на чл. 195, ал.1 ДОПК на обезпечение подлежат установените и изискуеми публични вземания, като обезпечението се извършва чрез налагане на някоя от посочените в чл. 198, ал. 1 от същия кодекс обезпечителни мерки. Обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително, когато е разсрочено или отсрочено. В процесния случай обезпечените публични задължения са установени с подлежащ на предварително изпълнение РА и представляват дължими вноски за ДОО, ЗО, УПФ, данък върху добавената стойност от сделки в страната, както и данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения, както и закъснителни лихви, подробно описани в изготвената от публичния изпълнител справка задълженията, идентични с тези с изпратеното до ЗЛ съобщение за доброволно изпълнение.

С оглед представените по делото доказателства, правилен и обоснован се явява изводът на публичния изпълнител, възприет и мотивиран и от ответника, за затруднено събиране на обезпечените публични вземания. Видно от приложените към административната преписка доказателства, на 09.01.2024 г. е връчена заповед за възлагане на ревизия на декларирания от И. С. електронен адрес, след запознаването с която (в периода от 10.01.2024 г. -14.01.2024 г.), ревизираното лице е продало наличните си над двадесет автомобила, описани подробно в Справка за ПС, с данни предоставени от КАТ (л.62). Извършена е преценка на притежаваното от задълженото лице имущество, вследствие на което и предвид липсата на други активи, законосъобразно обезпечението е насочено върху банковите сметки на жалбоподателя с налагане на запор върху наличните и постъпващи в тях парични суми.

Обосновано са отхвърлени аргументите на жалбоподателя срещу ПНОМ, предвид разпоредбата на чл. 199, ал. 1 ДОПК, допускаща по искане на длъжника замяна на наложените обезпечителни мерки с друго равностойно обезпечение.

Проявление на горното правило е и нормата на чл. 197, ал. 3 ДОПК, според която съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал.

1 и чл. 195, ал. 5.

Пред настоящата инстанция не са предоставени доказателства за предоставено обезпечение. Не са налице и останалите отменителни основания, доколкото обезпечените с ПНОМ публични вземания са установени с конкретно индивидуализирани, подлежащи на принудително изпълнение, изпълнителни основания.

Няма търсения благоприятен ефект разпореденото на 14.11.2024 г. със заповед № РД-04-130 на директора на дирекция ОДОП спиране на производството по административно обжалване на РА № Р22221923007152-091-001/30.07.2024 г. Правилно е преценена от ответника неговата предварителна изпълняемост съгласно чл. 153, ал. 1 и 157, ал. 1 ДОПК. Потвърждение на направените в акта изводи е и нормата на чл. 209, ал. 2, т. 1 ДОПК, според която принудително изпълнение на публични вземания се допуска въз основа на ревизионен акт, независимо дали е обжалван. Следователно обстоятелството, че РА е обжалван и не е влязъл в сила не препятства обезпечаването на установените с него публични вземания, както и предприемането на същински за събирането на дълга изпълнителни действия. Съобразно чл. 129, ал. 6 ДОПК при евентуална отмяна на ревизионния акт недължимо внесените или събрани суми, ще бъдат възстановени, ведно с дължимата законна лихва.

В обобщение съдът намира жалбата на И. П. С. за неоснователна, поради което е дължимо отхвърлянето ѝ.

С оглед изхода на спора следва да се уважи претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 100,00 лв. на основание чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 197, ал. 2 ДОПК Административен съд – София-град, III отделение, 75-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. П. С. срещу Решение № ПИ-384/19.12.2024 г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - С..

ОСЪЖДА И. П. С. да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението е окончателно на основание чл. 197, ал. 4 ДОПК.

Препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК.

Съдия: